

Mihai LUNGEANU**Spectator independent**

Apropo de... APROPO !

Definiția maratonului (atât cel sportiv, cât și, în cazul nostru, cel teatral*) include nu atât performanța în cadrul vreunei concurențe afișate, cât mai ales rezistența în cadrul unei competiții subînțelese. Cu alte cuvinte, cine rezistă câștigă. Evident, câștigătorul principal este spectatorul pasionat, curios, rezistent. Este vorba de o relație specială pe care acesta o stabilește cu obiectul pasiunii sale: i se oferă cât teatru poate vedea, fără alt criteriu decât „cantitatea de calitate” în succesiune sau diversitatea în acțiune. Sunt caracteristici pe care spectatorul declarat din mine a fost invitat să le deslușească pe parcursul celor „20 de ore de teatru”, conținând o energie artistică realizată de „peste 80 de artiști tineri”, cuprinși în distribuțiile celor „16 spectacole de teatru” („commedia dell'arte”, „farse medievale”, „teatru-dans”, „improvizatii”, „teatru non-verbal”). Am citat din prezentarea pe care organizatorul maratonului, foarte nou-înființatul Teatru APROPO, a făcut-o pe coperta programului oferit cu generozitate publicului participant, unde suntem ademeniți și de precizarea că vom urmări texte semnate de „8 autori români contemporani”.

Nu voi ascunde că participarea mea fizică nu s-a ridicat la performanțele necesare pentru a obține o diplomă de „maratonist al zilei”, adică nu am semnat prezent la chiar toate reprezentațiile, dar am fost impresionat de câteva lucruri atât de rare astăzi, încât merită semnalate și laudate cu asupra de măsură. În primul rând, despre participanții la maraton: pe de o parte, câțiva absolut neobosiți și permanent prezenți tineri organizatori („puțini dar buni”, așa cum i-a prezentat într-o conferință de presă premergătoare startului chiar directorul Teatrului APROPO, regizorul și dramaturgul Radu Popescu, membru fondator al Asociației Teatrul.ro) care treceau cu nonșalanță de la diplomația discuțiilor cu publicul, cu colegii sau cu „presa” (scrisă, vorbită și/sau filmată) la substanțialele eforturi fizice necesare mutării efective a practicabilelor care se transformau în scene pentru decorurile spectacolului următor. O mică lume de actori dedicați și pasionați, asumându-și riscul unei întreprinderi culturale și artistice unice, cu zâmbetul mereu la îndemână și cu speranța nealterată că „nebulia” lor merită toate eforturile. O atmosferă de examen la institutul de teatru, de cafenea teatrală, de happening și de tabără de creație, totul într-un „joc” de energii libere și neconvenționalizate, organizat cu o abilitate managerială de invidiat și găzduit cu generoasă inspirație în ineditele spații oferite de primul etaj al Sălii Dalles, devenite ușor neîncăpătoare pentru cei care s-au încumetat să participe la un maraton teatral despre care vor avea multe de povestit de acum încolo.

Adică pentru cei care reprezintă cel de-al doilea mare punct câștigat: „publicul spectator”. O mulțime de tineri spectatori entuziaști, de prieteni susținători și de colegi neparticipanți (nu de puține ori „invidioși”), alături de numeroși alți spectatori la fel de curioși dar și avizați, încercați și în alte tentative de a prezenta fenomenul teatral într-o ipostază de alternativă a scenelor clasice. Un public receptiv, generos și cunoscător al fenomenului, prezent cu un entuziasm molipsitor la toate cele trei seri/nopti de teatru petrecute în chiar mijlocul Bucureștiului, spre bucuria tuturor participanților care, chiar dacă pierdeau cu regularitate metrourul, nu regretau nicio clipă maratonul tinerelor talente, puse în competiție de inspirata inițiativă a Teatrului Apropo.

Dar, aproape de APROPO (teatru cu un ambițios program de spectacole și premiere, găzduite toate de același spațiu primitiv de la etajul Sălii Dalles), tot amintitul program de sală ne informează că: „Maratonul Teatrului Independent și Teatrul Apropro sunt proiecte culturale independente ale Asociației Teatrul.ro”. Aici am descoperit cel de-al treilea aspect care merită aplaudat: inițiativa independentă, aflată în competiție alternativă și nu în concurență distructivă cu sistemul teatrelor subvenționate. Anunțatul efort *pro bono* al tuturor participanților, ca și gratuitatea intrării la spectacole ar fi putut construi falsa impresie a unui eveniment susținut (totuși) financiar discret dar ferm; realitatea de la fața locului a demonstrat însă că independența chiar costă, cere eforturi și sacrificii, pune la grea încercare răbdarea și resursele personale, impunând în schimb un respect deosebit din partea „beneficiarilor” actului artistic. Ceea ce a făcut ca soluția aleasă de organizatori („Vino alături de noi! Sprijină Teatrul Independent prin donații!”) să devină activă de multe ori, dacă ar fi să amintesc funcționabilitatea „cutiilor magice” (recomandate calduros și insistent la fiecare final de reprezentație), puse să ilustreze sugestivul îndemn „RăsPLĂTEȘTE munca lor! Tu alegi cu cât contribui. Fii generos!”. Dacă ne-am putea juca și noi cu cuvintele, am putea adăuga: „Te alegi cu cât contribui!” Pentru că este mai mult decât evident că teatrul independent, oricât de valoros ar fi și de util s-ar dovedi, nu poate rămâne independent de o susținere financiară. (Asta, „apropo” de condițiile în care își desfășoară activitatea marele „maraton” teatral alcătuit din stagiunile permanente ale teatrelor „subvenționate”).

Recomandarea semnatarului acestor puține rânduri vizează încurajarea fenomenului teatral independent, susținerea activităților pe care le determină, precum și cunoașterea amănunțită (atât direct, la spectacole, cât și pe site: www.teatrul.ro sau pe blog: <http://teatrulapropo.wordpress.com>) a celor care îl organizează, îl produc și îl propun unui public... nu neapărat independent, dar obligatoriu generos!

***Maratonul teatrului independent – 10, 11, 12 septembrie 2010/Teatrul Apropro (Sala Dalles)**

